

en aquest punt vàrem girar a la dreta direcció a la planura del riu Congost. Tot baixant trobem la finca de Can Pagès Vell, propietat molt ben conservada ja que, fins fa poc, hi havia instal·lada una discoteca. Allà ens esperava un petit refrigeri i la televisió de Granollers, que va filmar l'arribada de tots els valents. Després d'haver fet el mos i descansar una mica reprenguérem la marxa per un passeig amb xiprers a banda i banda del camí fins a trobar la carretera de Canovelles, que vàrem travessat en direcció Can Pagès Nou, en passar per la torre s'hi veu un cert abandó, els jardins són plens d'herbes. Però malgrat això s'hi denota que anys enrere havia estat una gran mansió.

Seguim endavant i a un quilòmetre aproximadament, trobem la finca de Can Màrgens, les primeres dades de la qual són de l'any 1100, segons ens esmenta Joan J. Vallicrosa i Maynou en el llibre Santa Maria de Llerona. Aquesta propietat històricament sempre ha estat vinculada al poble de Llerona. Fent una volta pel seu entorn podrem veure, tot i fer molts anys que no serveix, una gran era i, al seu davant, una capella dedicada a Santa Margarida que, el 21 de febrer de 1851, el bisbe de Barcelona va donar llicència perquè sempre s'hi pogués celebrar missa.

Aquest fet denota la importància que ha tingut aquesta finca per al poble de Llerona, tant política com religiosa, amb una gran extensió de terrenys de cultiu i boscos.

Seguim direcció Nord fins arribar al camí de can Toni, girem a la dreta i a la part esquerra hi ha la casa que dona nom a aquest camí. Això em fa recordar que, quan la Guerra del 1936, a partir d'a-

quest camí fins arribar a Rosanes, finca que pertany al terme de La Garriga, tot aquest terreny fou habilitat com a camp d'aviació. Tot seguint la marxa trobem a la dreta el camí de Can Tomàs i, un tros més enllà girem pel camí de Can Pau Trias, fins arribar al polígon industrial del Pla de Llerona. En arribar a les primeres naus recordo masies que hi havia instal·lades en aquests terrenys i que avui totes són indústries. Eren cases antigues que en els llibres de fogatges de l'any 1470 ja hi són mencionades: Can Nét, Can Roig, Can Jubany, aquesta última l'abril de 1997 va ser enderrocada; va ser una pena ja que era una vertadera joia: tenia un molí mogut per la força de l'aigua, que era digne d'un museu per la seva antiguitat. Aquesta finca estava datada en el fogatge de 1516 i, a la llinda de la finestra de sobre la porta d'entrada, hi havia esculpida la data de 1646. Amb la Guerra Civil de 1936 els avions varen tirar una bomba que va caure a uns cinquanta metres d'aquesta masia.

Però nosaltres continuàrem el camí per l'avinguda d'Europa, per la vora del riu direcció al barri d'en Xarlet, però en arribar al pont de ferro de la via del tren giràrem a la dreta, ja que en ser diumenge era mercat i, passar pel mig de tanta gent, hagués estat molt difícil.

Tornàrem pel camí d'anada, direcció a la Parròquia de Fàtima cap el pont del riu Congost, passeig Fluvial, parc del Congost, av. Prat de la Riba, fins arribar al local de l'Associació del Camí Ral i, els organitzadors, ja ens esperaven amb un piscolabis per poder recuperar les forces perdudes durant la caminada.

Tomàs Coll

Can Jubany 1909 - 1910. Foto Arxiu Tomàs Coll